

دارایی های نامشهود (ارزشی) دولت ها

محمد حسین صفرزاده^۱، ریحانه کیخا آخر^۲، سمانه رنج دوست سرخکلائی^۳

۱- استادیار دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران،

ایران (نویسنده مسئول)

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

چکیده:

هدف: حسابداری جز لاینفک فرآیند پاسخگویی است. دولت ها اغلب فعالیت های حاکمیتی و غیرمبادله ای انجام می دهند. از آنجا که منابع عمومی تحت مدیریت مسئولان دولتی است، آنان باید بگونه ای در برابر این منابع پاسخگو باشند که منجر به حداکثر ساختن خدمت رسانی و بهره عمومی شود. پاسخگویی در برابر جامعه از طریق گزارشات مالی صادره از سیستم حسابداری صورت میگیرد. تمام این منابع باید بطور قابل اتکا اندازه گیری و در وضعیت مالی دولت ها افشا شوند. یکی از این منابع که حاوی جریان اقتصادی و اطلاعات ارزشی غیرمالی برای دولت ها است، دارایی های نامشهود می باشد که بدلیل فقدان ارزش بازاری که بتواند همه ابعاد کیفیتی اجتماعی و اقتصادی آن ها را برآورد کند، اغلب شناسایی نمی شوند. وجود این دارایی ها برای دولت ها به منزله مولفه های رقابتی است. اعتبار، شهرت، ارتباطات قوی، اعتماد، مشروعیت، برابری و... از جمله این دارایی ها در بخش عمومی بشمار می روند. روش شناسی: روش پژوهش ما در این مقاله، روش کیفی است. ما با بررسی ادبیات موجود از دیرباز تا کنون به جمع آوری محتوای حسابداری این عناصر، طریقه شناسایی، مدل های موجود و مزایای ناشی این دارایی ها برای جامعه پرداخته ایم. یافته ها: نتایج نشان می دهد اغلب دارایی های نامشهود بخش دولت ها به رغم اهمیت خود در پيامد های اجتماعی، عمومی و اقتصادی برای به دلایلی همچون: فقدان ارزش بازار قابل اتکا، مشکل بودن تعیین ارزش های کیفی آنها و منحصر بفرود نشان در بخش عمومی، شناسایی و افشا نمی شوند. از آنجا که این دارایی ها می توانند منجر به ارزیابی عملکرد دولت ها و مبنایی برای قضاوت شهروندان شوند شناسایی و افشا آنها ضروری است. کلید واژه: درارایی های ارزشی نامشهود، دارایی های معنوی بخش عمومی، مدل های سرمایه فکری، ارتباطات.